

กฎแห่งกรรม
เล่มที่ 7 ภาค กฎแห่งกรรม

เรื่อง **นกไม่เคยเห็นฟ้า ปลาไม่เคยเห็นน้ำ**
โดย **บุญส่ง อินทร์ตัน**

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี
หลวงพ่ोजรัญ จิตรมุนี

คณะผู้จัดทำ <http://www.jarun.org/contact-webmaster.html>
หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เล่มนี้จัดทำเพื่อเผยแพร่เป็นธรรมทานเพื่ออุทิศส่วนกุศล
ให้แก่ บรรพบุรุษ บิดา มารดา ญาติสนิท มิตรสหาย
ผู้มีพระคุณ ครูอุปัชฌาย์ อาจารย์ เจ้ากรรมนายเวรทุกภพ ทุกชาติ

นกไม่เคยเห็นฟ้า ปลาไม่เคยเห็นน้ำ บุญส่ง อินทร์ตัน

วันหนึ่งใกล้ค่ำแล้ว ข้าพเจ้า “**ยีนหนอ**” กำหนดสติ ไล่ตามกลางกระหม่อมผ่าซีก เก้าสิบองศาทะลุกลางลงระหว่างหัวแม่เท้าทั้งสองข้าง แล้วก็ให้สติ ไล่ตามจากหว่างเท้าทั้งสองขึ้นกลางกระหม่อม ทำไป ๆ ทำอยู่นาน หนักเข้าสติมันไปหลอหลอมเป็นหนึ่งเดียวกับลมหายใจไปเลย ไม่ต้องไปไล่กวาด รังไลจับกันวุ่นวาย ให้สติและลมหายใจเขาเป็นหนึ่งเดียวกัน แหม! ก็ทำยากอีกนะแหละ ไม่ใช่เขาจะยอมลงเอยกันง่าย ๆ ริ่งหนึ่งรังไล่ตามกันอยู่นั้นแล้ว ล้าปากยากแท้หนอ

ยีนหนอ ๕ ครั้งหลายชดอยู่พักใหญ่ ใกล้ค่ำวันหนึ่ง แวบเดียว อ้าว! **กายละเอียดข้างในของข้าพเจ้า หลุดออกไปยีนมองพิจารณาภายในกายภายนอกเสียแล้ว เห็นชัดเลย ไม่ได้เห็นด้วยตา แต่มันคล้าย ๆ เห็นหมดพร้อมกันทันที ไม่ใช่เห็นทีละส่วนเหมือนใช้ตาเนือมองเจ้ากายทิพย์นี้สามารถเห็นแบบปรุโปร่งทั่วตลอดหมดในปริบทเลย ไม่ได้นึกตอกตีใจอะไร รู้สึกเฉยๆ** จากนั้นก็ไปเดินจงกรมตามที่หลวงพ่อกุญชร สอนไว้ว่าให้ ยืน เดิน นั่ง ต่อเนื่องเหมือนกรอด้วยเข้ากระสวย อย่าย้ำให้ขาด ช่วงขาด จังหวะทั้งสามอาการนี้ กำลัง ย่างซ้าย ย่างขวา เดินไปช้าที่สุดเท่าที่จะช้าได้ ไม่ใช่เดินวันเดียวเดี๋ยวดูแล้วได้นะขอรับ เล่นกันนานซิว ก็ค่ำวันหนึ่ง เดินจงกรม ไปเรื่อย ๆ ไม่ได้หวังอะไร วันเดียว กายเนือมันหายไป มองเห็นเท้าตนเอง ยก ยก เหยียบเห็นชัดเลย เอ๊ะ! มันเห็นได้ยังไง ก็เวลาเดินจงกรม เราไม่ได้เดินมองฝ่าเท้านี้มา แล้วกายส่วนบนมันหายไปไหน นึกรู้ตลอดก็ไม่ได้ตกใจ ไม่ได้ตีใจ รู้สึกเฉย ๆ

จากนั้นก็ไปนั่งกำหนดในท่าอาสนะ อันว่า อาสนะ นี้ออกจะนั่งยากหน่อยนะครับ นั่งท่าอาสนะ หรือท่าดอกบัวนี่ จิตมันตั้งลงได้เร็วมาก และ ทั่วตลอดหมดของร่างกาย จะอยู่ในลักษณะเตรียมพร้อมทั่วตลอดหมด ข้าพเจ้าชอบนั่งท่าอาสนะนี้มาก ฝึกมาตั้งแต่เยาว์วัย เลยทำได้สบาย ๆ เหมือนนั่งธรรมดาไปเลย นั่งทาน้ำมันจะช่วยให้หลังกลดลื่นที่จะเคลื่อนไหวจากบริเวณกระดูกเชิงกราน ระหว่างกระดูกสันหลังข้อสุดท้าย ไล่ตามไขกระดูกสันหลัง ขึ้นกลางกระหม่อม แผ่ซ่านพลังไปเปิดสวิตซ์ดวงตาที่สาม ที่สำคัญเมื่อพลังกลดลื่นได้ถูกปลุกให้ตื่นแล้ว ไขกระดูกสันหลังจะถูกเปลี่ยนสีและแผ่รังสีได้อีกด้วย มันจะฟอกไขกระดูกสันหลังทั่วตลอดหมดไปถึงกลางกระหม่อมจนถึงเปิดดวงตาที่สาม ที่หลวงพ่อกุญชรพระราชสุทธานมมงคล เคยชี้ให้นักปฏิบัติสติปัญญา กำหนดเห็นหนอ ระหว่างคิ้วทั้งสองข้าง กลางหน้าผากนั่นเอง

อันนี้ได้ประโยชน์เหลือจะกล่าวได้ถ้วนถึง เอาไปใช้ มองอะไรได้อย่างชนิดถูกต้องตามที่เป็นจริง เช่น เห็นว่าคนที่นั่งสนทนากับเรานี้ คิดในช่องอในกระดูก เล่ห์เหลี่ยม หลอกหลวงหรือเป็นคนซื่อตรง ปากกับใจตรงกัน ก็เห็นได้ เห็นว่าคนที่กำลังเดินเข้ามาหาเรานี้ เขามีปัญหาอะไร เตือนหรือเรื่องอะไร เป็นทุกข์เรื่องอะไร ยังเอาไปช่วยเหลือปิดเป่าปัญหาได้ตั้งมากมายไม่รู้หมดอีกด้วย มันเกิดประโยชน์มหาศาล **“เห็นหนอ”** กำหนดรู้ลงไป คนที่เดินมาหาเรา คนที่นั่งอยู่ตรงหน้าเรา เป็นคนอย่างไร มีอะไรอยู่ในตัวบ้าง นึกรู้ตามไปจนกระทั่ง ยังรู้จักใจคนที่นั่งสนทนากับเรา เขากำลังนึกคิดอะไร หลอกหลวง หรือซื่อสัตย์ จริงใจ ไม่จริงใจ มันรู้ได้อัตโนมัติไปเลย

อ้อ! เกือบลืมไป เรื่องศัพท์คำว่า **กลดลื่น** เดียวจะงกกันยกใหญ่ ไม่ใช่ศัพท์ใหม่ นะครับ เป็นคำโบราณของท่านโยคี ดาบสแถบเชิงเขาหิมาลัย ท่านกล่าวถึงเอาไว้ห้าพันปีล่วงมาแล้ว เป็นอาการลักษณะของพลัง จะเรียกว่า ลึกลึกก็ใช่ จะเรียกว่าไม่ลึกก็ใช่ มันหลอหลอมรวมเอาพลังเกิดจากฝึกสมาธิ ไปผนึกรวมพลัง ดิน น้ำ ลม ไฟ ดวงดาว มวลสารทั้งหมดของจักรวาล หลอมไหลเลื่อนเข้าสู่ไขกระดูกสันหลัง บริเวณกระดูกเชิงกราน แล้วฟอกไขกระดูกสันหลังให้เปลี่ยนสีและเกิดรังสี เกิดพลังคลื่นมหาศาล ไหลเลื่อนฟอกไขกระดูกสันหลังไล่ตามไปเรื่อย ๆ ถึงกลางกระหม่อม ไปกดสวิตซ์เปิดดวงตาที่สาม ที่เรียกว่า ตาทิพย์ อยู่ระหว่างเหนือหว่างคิ้วทั้งสองข้าง กึ่งกลางหน้าผาก ทำให้เห็นอะไรตามที่ธรรมชาติมีอยู่เป็นอยู่ เข้าใจกายหนอ ยีนหนอ เพราะปกติทุกวันคนเราไม่ได้เห็นอะไรตามธรรมชาติเขาเป็นอยู่จริง ๆ เลยเป็นอะไรปลอม ๆ หลอก ๆ กันทั้งนั้น แต่เราไม่รู้ตัว เพราะไม่ได้ฝึกสมาธิ สมถกรรมฐาน ไม่ได้ ฝึกสติปัญญา ๔ เลยทีกักเอาไว้ ที่ตาเนือมองเห็นนั้นแหละของจริง ถึงได้ถูกหลอกถูกตมถูกตุน ถูกคดโกงมาสารพัด

นั่งทำสมาธิวิปัสสนากรรมฐาน พอเข้าที่ลงตัวดีเหมาะสม เอ้ออีกละ เจ้าตัวกายละเอียดข้างในหรือกายทิพย์ เขากอมานั่ง ประจัญหน้า มองกายหยาบเนือของตนเอง มองบ้านเก่า ๆ เรือนผุ ๆ พัง ๆ ไทรม ๆ มองอยู่พักใหญ่ จึงกำหนดรู้ ดึงกลับ แล้วจึงไปเดินซ้ำอีกชุด ก่อนจะไปอาบน้ำ สวดมนต์ เข้านอน ทำอยู่อย่างนี้สม่ำเสมอ ได้ผลดีมากทีเดียว แต่ก็ไม่เคยตอกตีใจ ไม่รู้สึกอะไรเฉย ๆ เพราะปกติฝึกฝนมาตั้งแต่เยาว์วัย

อยู่มาวันหนึ่ง ปวดศีรษะมาก โทรศัพท์ไปถามหาแพทย์หญิงอรทัย ท่านไปต่างประเทศ แพทย์หญิงทรงขวัญ ศิลาภักษ์ ท่านก็ไปต่างประเทศ เอ! จะทำยังไง เอาละ วันนี้จะลอดดูลูกตั้ง สู้กับโรคปวดศีรษะโดยไม่ใช้ยาตุ๊กตาก็กำหนดจิต สวดมนต์ อโหสิกรรม แล้วแผ่เมตตา ทำอย่างแบบที่หลวงพ่ोजรัญคุณพระราชสุทธิญาณมงคลสอนไว้คือ อโหสิกรรมก่อนทุกครั้ง ก่อนจะแผ่เมตตา จากนั้นข้าพเจ้าก็ลงนอนกำหนดปวดหนอ ๆ เรื่อยไป กำหนดไปซ้ำ ๆ

สักพักเดียว ปรากฏหลวงพ่ोजรัญคุณพระราชสุทธิญาณมงคล ปรากฏองค์หลวงพ่อนั่งอยู่เบื้องเหนือศีรษะดิฉัน หลวงพ่อบาปศีรษะ ลมเย็นวูบผ่านสรรพางค์กาย รู้สึกสัมผัสได้แท้จริง ไม่หลับไม่ฝัน เป็นอาการรับรู่อย่างมีสติสัมปชัญญะจริง ๆ ดิฉันยังไม่ได้นอนหลับ แต่กำหนดรู้ ปวดหนอ ๆ ทำเท่านี้ ลงเอนกายนอนปวดหนออยู่ตามลำพัง คุณบุญส่ง สามิตดิฉัน ไม่อยู่ มีแต่ น.ส. ภาสวรรณ และ ด.ช.กัญญา บุตรสองคนน้อยเป็นเพื่อน ตอนแรกที่ปวดศีรษะ รู้สึกจิตใจไม่ค่อยสบายเลย หวาดกลัวอะไรบางอย่าง ลึกลับบอกไม่ถูก เพราะไม่ว่าจะอยู่ที่บ้านหลังไหน ดิฉันเคยจับสังเกตว่า คุณบุญส่งมีอะไรแปลก เช่น ไม่มีตัวตนอยู่ในบ้านเลย เขาอยู่ไกล ๆ แต่กลับมาได้ยินเสียงเดินหรือซังกาแฟ หรือหยิบสิ่งของเปิดตู้กับข้าว หยิบถ้วยรินน้ำ ได้ยินอาการเหล่านี้ของเขาเสมอ ๆ ก็ทำให้ห่อใจ ถ้าคุณบุญส่งไม่อยู่บ้าน มันเหมือนอะไรขาดหายไปที่สำคัญยิ่งใหญ่มากบอกไม่ถูก วันใดเธอไม่อยู่ ลูกเต่าจะไม่ยอมลงมา ปิดเปิดประตูบ้าน สวดมนต์หน้ารูปฉายาลักษณ์หลวงพ่ोजรัญคุณ วัดอัมพวัน แล้วปิดห้องใกรห้องมันนอนเจ็บหมด

เมื่อหลวงพ่ोजรัญคุณ มา นั่งอยู่เบื้องเหนือศีรษะ **เป่าศีรษะให้** เท่านั้น **หายปวดศีรษะเป็นปลิดทิ้งเลย** ดิฉันเชื่อมั่นว่าหลวงพ่ोजรัญคุณ มาเยี่ยมบ้านดิฉันบ่อย ๆ เพราะดิฉันสัมผัสได้ว่าท่านรักเมตตาคุณบุญส่งและครอบครัวเหมือนบุตรหลานแท้จริง ท่านเป็นที่เคารพรักบูชาของครอบครัวดิฉัน เป็นหลักชัยไปตลอดชีวิตจะไม่มีความล้มเหลว จะอยู่ไกลแค่ไหน รำลึกนึกถึงด้วยเคารพบูชาในเมตตาของหลวงพ่ोजรัญคุณ สกิดไว้ในเรือใจอย่างไม่แปรปรวน ทุกครั้งที่ดิฉันบ่นปวดศีรษะ คุณบุญส่งมักจะบอกให้ไปปฏิบัติกรรมฐานแก้กรรม บอกอย่างนี้ทุกที ดิฉันไปแน่นอน มีโอกาสเมื่อใด จะต้องไปปฏิบัติกรรมฐานทดแทนพระคุณหลวงพ่ोजรัญคุณที่มากเป่าศีรษะให้หายปวด แสดงว่า **หลวงพ่ोजรัญคุณ แยกกายทิพย์มาจากวัดอัมพวัน สิงห์บุรี ได้นอน เวลาลูกศิษย์คนใดอยู่ในภาวะลำบากถึงที่สุด หลวงพ่ोजรัญคุณ จะแยกกายทิพย์ ถอดกายทิพย์ ไปช่วยเหลือได้แน่นอน ดิฉันพิสูจน์มาแล้ว เห็นมาแล้วด้วยตนเอง จึงยอมเชื่อว่าเป็นความจริง**

ทำอดีตให้เป็นปัจจุบัน หลวงพ่ोजรัญคุณพระราชสุทธิญาณมงคล สอนให้ทุกขณะจิตเป็นอาการอยู่ในปัจจุบัน อดีตลบทิ้งไปเลย อนาคตอย่าไปฟุ้งซ่าน ทำปัจจุบันให้อยู่ในอาการมีสติพร้อมเท่านั้น

เอาลำพังแก้ว หาปัจจุบันให้พบ แล้วอย่างอื่นได้มาหมด เพราะปัจจุบันเป็นด่านสำคัญยิ่งยวด สำหรับผ่านไปสู่ความสำเร็จในการปฏิบัติสติปัญญา ๔

เมื่อไม่รู้ต้องยอมโง่ หลวงพ่ोजรัญคุณ บอกให้โง่เข้าไว้ แล้วจะได้ดี อย่าเอาตัวฉลาดมาเป็นครุฑนำหน้า ฟุ้งทลายไม่สำเร็จ มรรคผลในชั้นเชิงปฏิบัติสติปัญญา ๔ ต้องให้โง่เข้าไว้

ก็มาตรงกับสภาพจิตจับบทหนึ่งเขาสอนไว้ว่า **โง่ไม่เป็นฉลาดไม่ได้** ยืนหนอ ๔ ครั้งนี้ทำบ่อย ๆ ทำสม่ำเสมอ ทุกวัน ที่เด็ดของหลวงพ่ोजรัญคุณวัดอัมพวัน สิงห์บุรี ตรงยืนหนอ ๔ ครั้ง วันละหลายหน ทำเข้าเถะ ยืนหนอ ๔ ครั้ง ทำให้ถูกจังหวะ ลงอาการเคลื่อนไหวของสติให้เข้าจังหวะให้ดี ๆ ยืนหนอ ๔ ครั้งนั้นจะทำให้เข้าเข้าไว้ ชั่วที่สุดเลย ไล่จากกลางขึ้นกลางกระหม่อมมกจากกลางกระหม่อมลงมาผ่ากลางกายลงศูนย์กลางถึงพื้นเลยนะ เด็ดขาดจริง ๆ

มีอยู่วันหนึ่ง กำลังทำอาการยืนหนอ ตอนค่ำ ๆ ปรากฏอยู่ ๆ กายทิพย์หรือธรรมกาย หรือกายในกายของข้าพเจ้ามันหลุดออกไป ยืนหันหน้ามองดูกายเนื้อเข้าให้ละซี ระยะห่างขนาด ๑ วา ยืนหันหน้ามองดูกายเนื้อของตนเอง อ้าว! นั่นตัวตนของเรา แล้วนี่ละตัวตนของใคร ก็จำได้ สัญญามันบอก นี่แหละกายแท้จริงของดั้งเดิมของเราละ มันไปรุ่งโรจน์ไปรุ่งแสง รู้สึกได้เลย ตอนนั้นค่าประมาณเกือบ ๕ ทุ่ม ข้าพเจ้าก็ปฏิบัติตามแบบฉบับหลวงพ่ोजรัญคุณ สอน คือให้ยืนหนอ แล้วไปเดิน แล้วไปนั่ง ต้องให้ต่อเนื่องกัน ๓ อิริยาบถ นี่จะต้องให้ต่อเนื่องเหมือนกรอด้วยเข้ากระสวย ทั้งช่วงไม่ได้สติมันคงดีมากตอนนี่ ก็เดินจงกรมเรื่อยไป จากนั้นถึงค่อย ๆ ย่อตัวลงหนอ ตามอาการไล่ระดับย่อลงจนถึงพื้นหนอสุดท้าย จากนั้นก็พองหนอ ยุบหนอ เรื่อยไป เกิดเรื่องเลยที่นี้ เจ้ากายข้างในของข้าพเจ้าที่มันไปรุ่งแสงไร้เนื้อไร้กระดูก จะเรียกว่า กายทิพย์ หรือธรรมกายคงไม่พลาด มันออกมาบังหันหน้ามองดูกายเนื้อของข้าพเจ้า ห่างประมาณ ๑ วา เหมือนตอนยืนหนอ

พอตอนออกจากสมาธิ ก็มานึกทบทวนอาการที่เกิดขึ้นลำดับมาอย่างไร ก็นึกย้อนไปถึงของเก่า ๆ ที่เคยค้นลึก ๆ มาจากอดีตปัจจุจตา และ ปฏิจจสมุปบาท และ ตถตา ในคัมภีร์ของสมเด็จพระคุณหลวงพุทธทาสภิกขุ ท่านเขียนสอนชาวโลกเอาไว้

ทุกขณะจิตเคลื่อนไหลไปนั้น ถูกกำหนดด้วยสติควบคุมตลอดไม่คลาดเลย รูปกับนาม เขาทำงานธรรมชาติของเขาล้วน ๆ เขาให้แล้ว ในเมื่อทุกขณะจิตเคลื่อนไหวของลมหายใจเข้าออกด้วยสติกำกับอยู่ไม่คลาดแบบล้วน ๆ อยู่อย่างนี้ อดีตที่โหนอนาคตที่โหนจะลอยหน้าขึ้นมาได้ ก็ทุกขณะจิตกำหนดลมหายใจอยู่ในปัจจุบันล้วน ๆ แล้วอย่างนี้ สติกับลมหายใจมันหล่อหลอมเป็นหนึ่งเดียวกันแล้วมันเป็นของคีไปแล้ว ไม่มีอะไรในโลกนี้ ในการฝึกสติปฏิฐาน ๔ ต้องไล่เรื่องประเด็นความหลงเคยชินอะไร ๆ ที่มันเป็นของคู้ให้เหลือแต่ของคีเท่านั้น

เมื่อทุกขณะจิตของลมหายใจเข้าออกมีสติฝึกหล่อหลอมรวมเป็นหนึ่งเดียวอยู่ล้วน ๆ อย่างนี้ เบญจขันธ์ และนิรณ ๕ ถูกพินฉับดับสนิทไม่เหลือซากเลย ตรงจุดนี้ ขันธ์ ๕ และนิรณ ๕ ไม่เหลือซากไปแล้ว ในเมื่อทุกขณะจิตของลมหายใจเข้าออกเหลือแต่สติล้วน ๆ อยู่อย่างนี้แล้ว ดับไม่เหลือซากในแวบเดียว ฉับไวกว่าฟ้าแลบด้วยซ้ำไป

ถึงตรงจุดนี้ อยากจะวิ่งไปกราบเท้าหลวงพ่ोजรัญฐิตธมฺโมคุณพระราชาสุทธินิยามมงคล ท่านสอนประยุกต์รวบรัดดีเหลือเกิน ยอดเยี่ยมจริง
นี่แหละ **งานปลุกคนให้ตื่น สอนคนให้เป็นงาน**

อ้าว! มาถึงตอนทำอดีตให้เป็นปัจจุบัน จะทำอย่างไร เพราะหลวงพ่ोजรัญฐิตธมฺโมคุณพระราชาสุทธินิยามมงคล เน้นมากเรื่องฝึกสติปฏิฐาน ๔ ต้องให้วิริยาบถ ยืน เดิน นั่ง ให้ต่อเนื่อง เหมือนกรอด้ายเข้ากระสวย ต้องต่อเนื่องอย่าให้ขาดช่วง อย่าทิ้งจังหวะ ยืนครึ่งชั่วโมง เดินครึ่งชั่วโมง แล้วไปนั่งครึ่งชั่วโมง เอาให้ต่อเนื่อง ทำอย่างนี้หลวงพ่ोजรัญฐิตธมฺโมคุณพระราชาสุทธินิยามมงคล บอกว่า จะได้ผลแน่นอน และเร็วด้วย

ข้าพเจ้าเล่นมุกกลับย้อนศร คำกล่าวสอนของหลวงพ่ोजรัญฐิตธมฺโมคุณพระราชาสุทธินิยามมงคล เอาด้ายหลอดมาหนึ่งหลอดขึ้นไปยืนชั้นบนของตัวบ้าน แกะปลายเชือกที่เสียบหลอดด้ายออก แล้วกระตุกหลอดด้าย วิดเดียว หลอดด้ายถูกกระตุกวี้อ มันหลุดหรือลงไปสุดปลายด้าย เป็นหลอดห้อยตั้งตั้ง ทำอดีตให้เป็นปัจจุบัน เอาชนิดอย่างให้เห็นเป็นหุ่น เป็นตุ๊กตา ให้เห็นชัด ๆ กันเลย ไม่เชื่องล่องทำดู วิธีทำอดีตให้เป็นปัจจุบัน ขณะกระตุกหลอดด้ายหรือหรือ วิดลงไปนั้น ท่านกำลังทำอดีตให้เป็นปัจจุบันแล้วใช่หรือไม่
บุญส่ง อินทวิรัตน์

.....